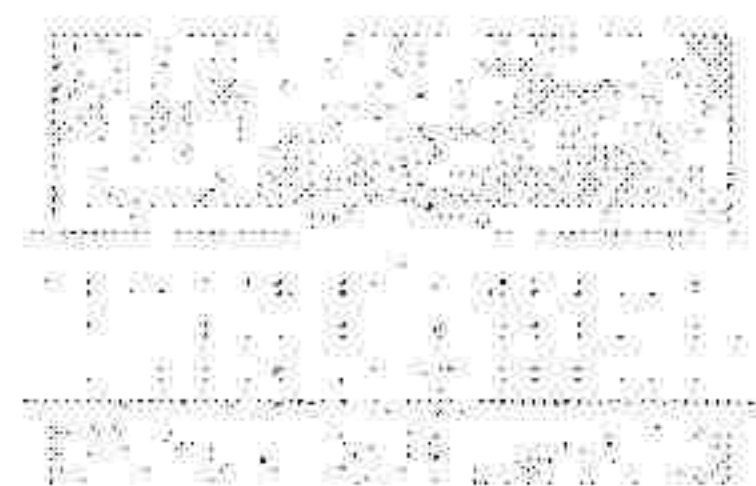

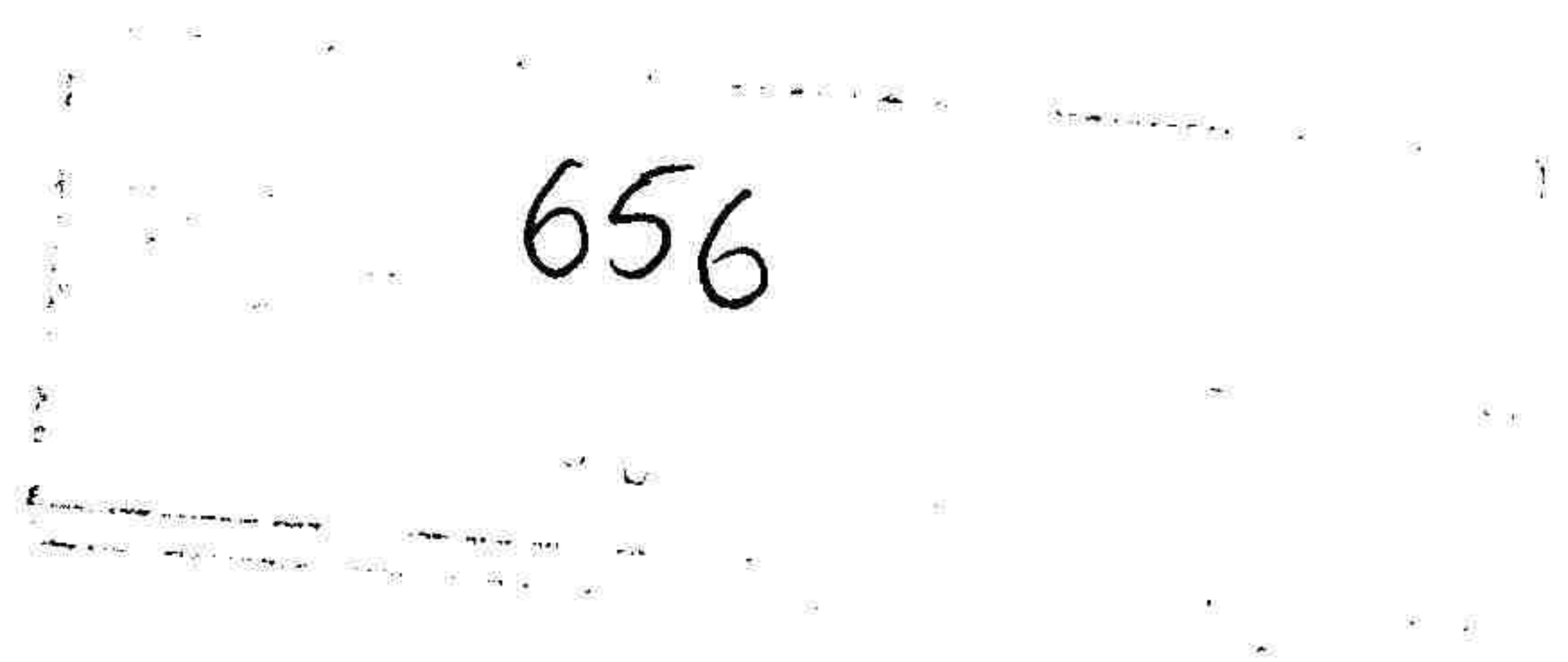

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΙΑΣ

Κ.Ο. ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

Θέμα: «Συναγερμός για την Αλύκη»

Σχετικά με το δημοσίευμα της εφημερίδας «ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ» (02 Ιουνίου 2014), μετά την ανακοίνωση του ΤΑΙΠΕΔ των 90 παραλίων όλης της χώρας που μπαίνουν στο σφυρί, αναβρασμός επικρατεί για την περίπτωση που δεν είναι άλλη από την παραλία της Αλύκης.

Ο αναφέρων Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Συναγερμός για την Αλυκή

«ΚΑΥΤΗ ΠΑΤΑΤΑ» ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ

Τις τελευταίες ημέρες και συγκεκριμένα έπειτα από την ανακοίνωση του ΤΑΙΠΕΔ των 90 παραλίων όλης της χώρας που μπαίνουν στο σφυρί, αναβρασμός επικρατεί για την δική μας περίπτωση που δεν είναι άλλη από την παραλία της Αλυκής.

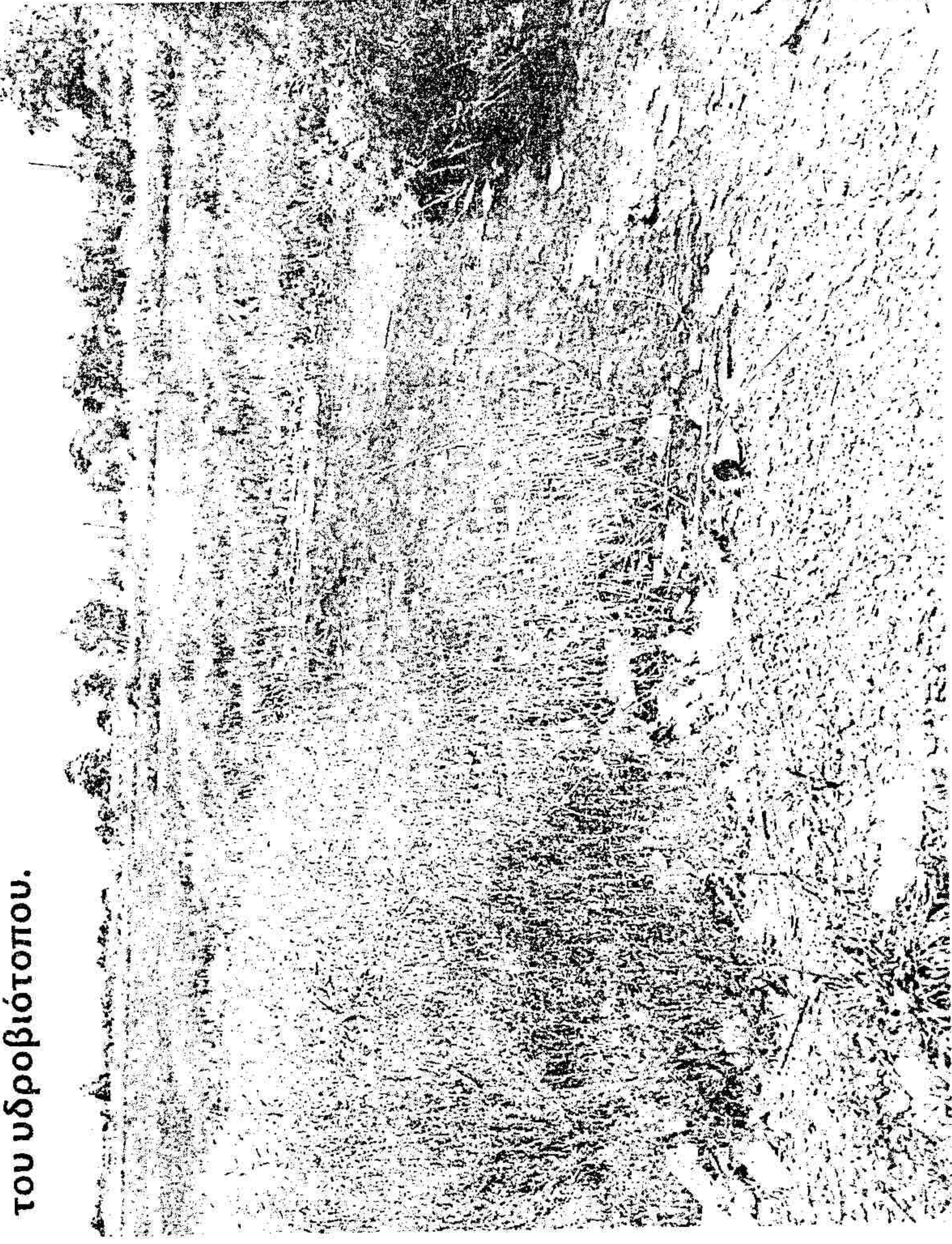
Πολλά έχουν ειπωθεί, αλλά σωστά και άλλα λανθασμένα όμως η υπόθεση αυτή είναι πολύ σημαντική και για τον λόγο αυτό η δημοτική αρχή νυν και επόμενη θα πρέπει να κάνει τις απαιτούμενες ενέργειες για το μπλοκάρισμα αυτής της απόφασης. Κανείς δεν θα επιθυμούσε την ιδιωτικοποίηση αυτής της περιοχής που όλοι μας από μικροί επισκεπτόμαστε, έχοντας περάσει αξέχαστες στιγμές στο μαγευτικό αυτό τοπίο.

Η αλήθεια όμως είναι πως τα τελευταία χρόνια η περιοχή έχει επέλθει στα όρια της απαξίωσης με την παλιά εικόνα να έχει χαθεί πλήρως και την θέση της να παίρνουν οι τόνοι των σκουπιδιών κατά μήκος της παραλίας και του υδροβιότοπου. Αν λοιπόν δεν επιθυμούμε την πώληση της Αλυκής σε ιδιώτη επιχειρηματία, θα πρέπει εμείς οι ίδιοι να δείξουμε έμπρακτα το ενδιαφέρον μας για την Αλυκή και όχι να την αφήνουμε να μααραζώνει. Η «Π» σας παραθέτει τις τοποθετήσεις των τριών πρώτων συνδυασμών του δήμου για αυτό το θέμα. Τα συμπεράσματα δικά σας!

Παναγόπουλος «Η Αλυκή δεν πρέπει να περιέλθει σε ιδιώτη»

Ως νεοεκλεγείσα δημοτική αρχή (από 1η

Τα τελευταία χρόνια η περιοχή έχει επέλθει στα όρια της απαξίωσης με την παλιά εικόνα να έχει χαθεί πλήρως και την θέση της να παίρνουν οι τόνοι των σκουπιδιών κατά μήκος της παραλίας και του υδροβιότοπου.

αρχή και τον κ Θεοδωράκοπουλο για την επίλυση του προβλήματος. Ο κ Παναγόπουλος υποστήριξε πως χωρίς αγώνα και συνεργασία δεν μπορούν να λυθούν τόσο σοβαρά θέματα που μόνο να βλάψουν μπορούν τη περιοχή μας.

Μαυρουδής «Δεν μπορεί κανείς

ΔΡΑΣΥ Αιγιαλέων «Τι επιτρέπεται και τι όχι σε ενδεχόμενη πώληση της Αλυκής»

Μια άλλη διάσταση στο θέμα δίνει η ΔΡΑΣΥ αναλύοντας με περισσότερη λεπτομέρεια την ένταξη της Αλυκής στην λίστα του ΤΑΙΠΕΔ και τι θα μπορούσε ο εκάστοτε επενδυτής να υλοποιήσει στην συγκεκριμένη περιοχή. Στην παρούσα φάση τυχόν ενεργοποίηση της διαδικασίας πώλησης της Αλυκής θα εξαιρούσε μόνο το υδάτινο τμήμα όπως έχει χαρτογραφηθεί από ΥΠΕΚΑ και το οποίο σε κάθε περίπτωση και εις το διηνεκές παραμένει λιμνοθάλασσα. Ωστόσο, η περιβάλλουσα υγροτοπική έκταση και η παραλιακή λωρίδα είναι εκποιήσιμες. Καθώς δεν υπάρχει σχέδιο διαχείρισης της Αλυκής που να προσδιορίζει επακριβώς τις επιτρεπόμενες χρήσεις αυτών των εκτάσεων, θα χρησιμοποιούνταν γενικότερες νομοθετικές διατάξεις που ορίζουν επιτρεπόμενες χρήσεις και οι γενικότερες χωροταξικές, πολεοδομικές διατάξεις. Κατά το ηπιότερο σενάριο επιτρεπόμενη χρήση μπορεί να είναι η αξιοποίηση της Αλυκής για οικότουρισμό-παράτηση πουλιών. Τότε ο νέος ιδιοκτήτης μπορεί να ενδιαφερθεί, να δημιουργήσει, για παράδειγμα, μία βορειοευρωπαϊκού τύπου κλειστή ρεζέρβα. Περιφράσσοντας την αλυκή με καλαμιώνα ή με άλλο τρόπο που να αποκλείει την θέα από έξω, μπορεί να δημιουργήσει υποδομές αναψυχής-παράτηρησης φύσης στο εσωτερικό χερσαίο τμήμα τις οποίες να διαθέτει στο κοινό έναντι αντιτίμου εισόδου.

Το θέμα πω

ΨΑ ΑΓΓΙΖΕΙ ΤΗΝ ΑΛΥΚΗ»

Στην «Π» για αυτό το θέμα έδωσε τις δικές του απαντήσεις ο κ. Λεωνίδας Μαυρουδής ως εκπρόσωπος της νυν δημοτικής αρχής αλλά πολύ περισσότερο λόγω του επαγγέλματος του πολιτικού μηχανικού που εξασκεί και έχει την εμπειρία να κρίνει κατά πόσο είναι πιθανή ή όχι η πώληση των παραλιών σε επενδυτές. Όντας γνώστης της σχετικής λίστας, ο κ. Μαυρουδής αναφέρθηκε στην περίπτωση της Αλυκής δίνοντας τη δική του διάσταση στο θέμα. Αρχικά τόνισε πως οι άνθρωποι του ΤΑΙ-ΠΕΔ μάλλον είδαν απλά ποιες παραλίες

η παράταξη του κ Παναγοπουλου θα είναι αυτη που κατα κύριο λόγο θα αντιμετωπίσει το μείζον θέμα της Αλυκής. Ο κ Παναγόπουλος σε δηλώσεις του εξέφρασε τη δυσaréσκεια του στην ενέργεια του ΤΑΙ-ΠΕΔ να συμπεριλάβει την Αλυκή στις υπό πώληση παραλίες του κράτους. Τόνισε πως θα πρέπει να ζητηθεί άμεσα ραντεβού με το αρμόδιο όργανο ώστε να παρατεθούν όλα τα επιχειρήματα με σκοπό την έξοδο της Αλυκής από την περιβόητη λίστα. Όλα αυτά κατά τα λεγόμενά του θα πρέπει να γίνουν άμεσα, για τον λόγο αυτό προτείνει ανοικτά συνεργασία με την νυν δημοτική

ΑΙΓΙΑΛΟΣ και ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΜΕ ΤΟ ΥΠΟ ΨΗΦΙΣΗ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ

Νομοσχέδιο έκτρωμα κατέθεσε προς διαβούλευση το Υπ. Οικονομικών με το οποίο προωθείται μια άνευ προηγουμένου λεηλασία, καταστροφική και ιδιωτικοποίηση του αιγιαλού, των παραλιών και των παράθιων ζωνών λιμένων, τα οποία ουσιαστικά παραδίδονται προς χρήση και τουριστική κερδοσκοπία στα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα.

Α. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ .

1. Ο αιγιαλός και η παραλία, ως κοινόχρηστα πράγματα, αποτελούν μέρος του οικοσυστήματος και αποτελούν «περιβαλλοντικά αγαθά» και μάλιστα όπως ορίζει η παράγραφος 2 του άρθρου 2 του Ν.2971/2001: «Η προστασία του οικοσυστήματος των ζωνών αυτών είναι ευθύνη του κράτους». Σύμφωνα με το ν. 2791/2001 ως «Αιγιαλός» νοείται η ζώνη της ξηράς (χερσαία ζώνη), που βρέχεται από τη θάλασσα από τις μεγαλύτερες και συνήθεις αναβάσεις των κυμάτων της. Αποτελεί ως εκ τούτου δημιουργήμα της φύσεως και όχι ανθρώπινων πράξεων και δεν επιδέχεται συναλλαγές, αλλά διαπιστώνεται και καταγράφεται από την Διοίκηση (άρθρο 1, παρ. 1 του Ν.2971/2001). Ως «Παραλία» νοείται η ζώνη ξηράς, που προστίθεται στον αιγιαλό, καθορίζεται δε σε πλάτος μέχρι και πενήντα (50) μέτρα από την οριογραμμή του αιγιαλού προς εξυπηρέτηση της επικοινωνίας της ξηράς με την θάλασσα και αντίστροφα. Αποτελεί ως εκ τούτου δημιουργήμα του ανθρώπου, καταγράφεται δε και χαρσάσσεται από τη Διοίκηση (άρθρο 1, παρ. 2 του Ν.2971/2001). Εκ των ορισμών αυτών γίνεται αντιλη-

πτό, ότι ο αιγιαλός και η παραλία αποτελούν πράγματα κοινόχρηστα ανήκουν κατά κυριότητα στο Δημόσιο και συγκεκριμένα στη δημόσια (κοινόχρηστη) περιουσία αυτού, την οποία διαχειρίζεται ως *impetium* και όχι ως *fiscus* και οφείλει να προστατεύει, όπως ρητά ορίζει η παρ. 1 του άρθρου 2 του Ν.2791/2001.

Ο νόμος 2971/2001 που ισχύει σήμερα θεωρεί τον αιγιαλό και την παραλία ως ζώνες του οικοσυστήματος και επιβάλλει στο κράτος να λαμβάνει μέτρα για την προστασία τους. Επισημαίνεται ότι στην παράγραφο 3 του άρθρου 2, ορίζεται ότι ο κύριος προορισμός των ζωνών αυτών, αιγιαλού και παραλίας, είναι η ελεύθερη και ακώλυτη πρόσβαση προς αυτές από τον καθένα. Κατ' εξαίρεση δε ο αιγιαλός και η παραλία μπορούν να χρησιμοποιούν για κοινωφελείς περιβαλλοντικούς και πολιτιστικούς σκοπούς καθώς επίσης και για την εξυπηρέτηση υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος. Στις ιδιαίτερες περιπτώσεις που ο νόμος 2971/2001 δίδει την δυνατότητα στη Διοίκηση για παραχώρηση αιγιαλού και παραλίας, καθώς και για εκτέλεση ορισμένων έργων για σπουδαίους σκοπούς, θέτει ως βασικό όρο και προϋπόθεση να εξασφαλίζεται και να μην εμποδίζεται η ελεύθερη και απρόσκοπτη πρόσβαση των πολιτών στην παραλία και αιγιαλό, εκτός αν τούτο επιβάλλεται για λόγους εθνικής άμυνας, δημόσιας τάξης και ασφάλειας, προστασίας αρχαίων, προστασίας του περιβάλλοντος ή της δημόσιας υγείας, αναθά ύψιστης σημασίας και αξίας, τα οποία πρέπει να προστατεύονται κατά προτεραιότητα, γιατί εξασφαλίζουν αυτήν την ίδια ανθρώπινη ύπαρξη. Κατά συνέπεια, ο ισχύων σήμερα νόμος

2971/2001 όχι μόνο αναγνωρίζει τον αιγιαλό και την παραλία ως κοινόχρηστα πράγματα, που ανήκουν κατά κυριότητα στο Δημόσιο, αλλά κατοχυρώνει την ελεύθερη και ακώλυτη πρόσβαση, την οποία και αναδεικνύει μάλιστα ως κύριο προορισμό τους.

Β. ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΥΠΟ ΤΟΝ ΤΙΤΛΟ "Οριοθέτηση, διαχείριση και προστασία αιγιαλού και παραλίας" προωθεί περιβαλλοντικά και κοινωνικά εγκληματικές πράξεις:

1. Καταργεί το όριο έκτασης για τις παραχωρήσεις χρήσης αιγιαλού και παραλίας και επιτρέπει την ολοκληρωτική κατάληψη παραλιών από επιχειρηματικές εκμεταλλεύσεις
2. Νομιμοποιεί επιχειρηματικής χρήσης αυθαίρετα και καταπατήσεις έναντι τιμήματος και δίχως ουσιαστική εκτίμηση περιβαλλοντικής επίπτωσης
3. Καταργεί στην πράξη τον κοινόχρηστο χαρακτήρα του αιγιαλού και θέτει στη διακριτική ευχέρεια του ιδιοκτήτη του ακινήτου να «αφήσει σε κοινή χρήση το τμήμα του ακινήτου που καταλαμβάνεται από τη ζώνη παραλίας».
4. Αφήνει εκτός προστασίας την παράθια ζώνη πολλών και μεγάλων λιμένων, τις οποίες χαρακτηρίζει ως «μικρές» και οι περισσότερες από τις οποίες αποτελούν πολύτιμο οικολογικό πόρο.
5. Καθιστά προαιρετική τη χάραξη παραλίας, υποβαθμίζοντας έτσι σοβαρά την οριοθέτηση της ζώνης προστασίας και τη διαπίστωση παρανομιών και καταπατήσεων.

ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΜΕ ΤΟ ΥΠΟ ΨΗΦΙΣΗ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ

6. Αγνοεί τον προ τριετίας εθνικό νόμο για τη βιοποικιλότητα που επιβάλλει την οριοθέτηση και προστασία της «κρίσιμης παράκτιας ζώνης».

Γ. Η ΑΜΥΝΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΦΟΡΕΩΝ.

Το δικαίωμα στη χρήση και απόλαυση των κοινόχρηστων πραγμάτων απορρέει από το δικαίωμα στην προσωπικότητα και κατοχυρώνεται τόσο στο άρθρο 5 παρ.1 Συντάγματος, όσο και στο Α.Κ. 57. Η δε προστασία των ακτών, ως οικοσυστημάτων του φυσικού περιβάλλοντος εμπίπτει στην προστασία του άρθρου 24 που αποτελεί επίσης δικαίωμα του καθενός. Η σημερινή κατάσταση που έχει διαμορφωθεί στις ακτές της χώρας, εξαιτίας συγκεκριμένων πράξεων και παραλείψεων της Διοίκησης αντιβαίνει στις αρχές της προστασίας του περιβάλλοντος και της αειφόρου ανάπτυξης, όπως προκύπτει από τη συνδυαστική ερμηνεία των άρθρων 24 και 106 του Συντάγματος.

. Στο πλαίσιο αυτό αποτελεί ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΚΑΙ ΟΧΙ ΑΠΛΩΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑ του καθενός να υπερασπίσει τα προσβαλλόμενα δικαιώματά του που σχετίζονται με την παράλειψη μέτρων προστασίας των ακτών και την κατάργηση του κοινόχρηστου χαρακτήρα τους.·

Του Γιώργου Ρούσσου, Δικηγόρου ,
Αντιπροέδρου του Δικηγορικού Συλλόγου Αιγίου